

Ștefan cel Mare - simbol al credinței creștine și al vredniciei românești

ISTORICII AFIRMĂ :

Într-însul gășise poporul românesc cea mai deplină și mai curată icoană a sufletului său : cinstit și harnic, răbdător fără să uite și viteaz fără cruzime, strașnic în mânie și senin în iertare, răspicat și cu măsură în grai, gospodar și iubitor al lucrurilor frumoase, fără nici o trufie în faptele sale ."

(N. Iorga, *Istoria lui Ștefan cel Mare*, pag 267-268)

Din întreaga literatură contemporană consacrată lui Ștefan cel Mare se constată că a fost o personalitate uimitoare, tumultoasă, cu imense resurse spirituale, legat de viața și tradiția neamului său. Nimeni și nimic nu l-a putut împiedica să fie adevăratul apărător al omului simplu, bun și înrobitor muncii. În timpul domniei lui a domnit cu adevărat justiția. Controla personal cum se împărțea dreptatea, cercetând mereu țara de la o margine la alta, reușind să smulgă din rădăcini răul încuibat în rândurile boierimii și în administrația publică.

Mare om politic, gânditor, strateg genial, clarvăzător, om de înaltă cultură, spirit luminat, Ștefan cel Mare s-a manifestat cultural, devenind în mintea poporului chintesența dreptului judecător și al marelui ostaș .

(*Nicolae Grigoraș, Moldova lui Ștefan cel Mare*)

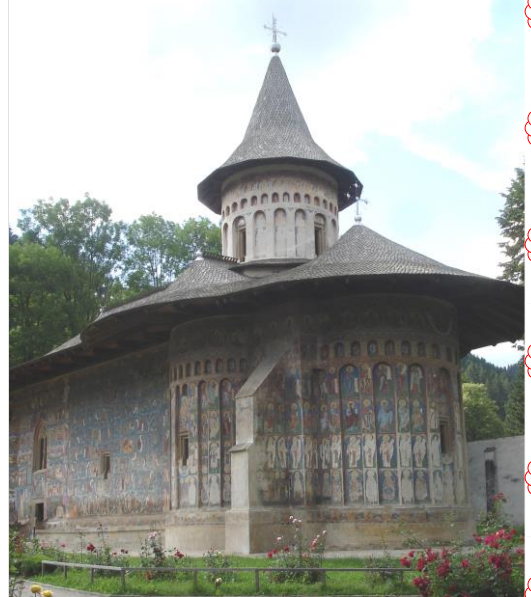
Apărător neînfricat al credinței și patriei străbune, mare ctitor de lăcașuri sfinte, Ștefan Voievod, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne izbăvească din nevoi și din necazuri.

(*Troparul Sfântului Voievod Ștefan cel Mare, glasul al 2-lea*)

E foarte greu de prevăzut ce ar fi devenit Moldova, dacă la capătul aceluia sfert de veac de aprige înfruntări în jurul tronului n-ar fi apărut un om care, cu spada și cuvântul, a dat puterii centrale o autoritate nemaiîntâlnită nici până atunci, nici de atunci încolo, a restabilit echilibrul necesar între factorii de conducere, a reorganizat toate domeniile vieții economice, sociale, culturale, într-un cuvânt, a reîntemeiat Moldova.

Ce s-ar mai putea spune despre Ștefan cel Mare— după ce s-au scris, despre domnia lui, cinci ample monografii, și sute de studii, articole, comunicări, note, etc, a căror autori, de-a lungul anilor, au încercat să contribuie la luminarea unora sau altora dintre aspectele unei domnii de o jumătate de veac și a căror bibliografiere aproape că necesită un volum ? Figura dominantă a istoriei sud-estului european din vremea sa, erou național și personaj de legendă, campion al luptei creștine – Athletus Christi – diplomat și militar deopotrivă de iscusit, Ștefan cel Mare a fost, fără nici o îndoială, una din acele personalități care covârșesc prin genialitatea lor, impresionează prin tăria caracterului lor și stârnesc o admirație fără margini în sufletul posterității.

(*Ștefan S. Gorovei, Mușatinii*)

Biserica "Sfântul Gheorghe", Mănăstirea Voroneț, ctitorită de Sf. Voievod Ștefan cel Mare (26 mai – 14 septembrie 1488)

Ștefan cel Mare a îndrăznit să scoată spada împotriva teribilului Mahomed al II-lea și datorită falnicilor victorii obținute asupra numeroaselor oști turcești, el și-a înscris numele în istoria rarilor eroi; hotărât în primejdii, puternic în nenorociri, modest în fericire, pe care o atribuia lui Dumnezeu, ocrotitorul virtuții, el era mirarea regilor și popoarelor, cu puține mijloace creând acte de măreție . (*N.M.Karamzin, istoric rus*)